

PRESSEMEDDELELSE NR. 55/23

Luxembourg den 30. marts 2023

Domstolens dom i sag C-5/22 | Green Network (Påbud om tilbagebetaling af gebyrer)

De nationale regulerende energimyndigheder kan pålægge elektricitetsvirksomheder at tilbagebetale beløb, der er opkrævet i strid med kravene til forbrugerbeskyttelsen

Forbrugerbeskyttelsen er nemlig omfattet af disse myndigheds opgaver

I 2019 pålagde Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (tilsynsmyndigheden for energi, net og miljø, Italien) Green Network, der er et italiensk el- og naturgasforsyningselskab, en administrativ økonomisk sanktion på 655 000 EUR for at have tilsidesat forpligtelserne til prisgennemsigtighed. Myndigheden pålagde ligeledes selskabet at tilbagebetale 13 987 495,22 EUR til sine endelige kunder, hvilket beløb det havde opkrævet som administrative driftsomkostninger i henhold til et kontraktvilkår, som denne myndighed anså for ulovligt.

Efter at have anfægtet denne afgørelse for en domstol i forvaltningsretlige sager iværksatte Green Network appel for Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Italien), for hvilken selskabet gjorde gældende, at den nationale regulerende myndigheds beføjelser til i henhold til national ret at pålægge tilbagebetaling af de opkrævede beløb til kunderne var i strid med direktiv 2009/72 ¹.

I denne forbindelse forelagde den øverste domstol i forvaltningsretlige sager Domstolen to præjudicielle spørgsmål om artikel 37, stk. 1 og 4, i direktiv 2009/72 vedrørende de regulerende myndigheds beføjelser og bilag I til direktivet, hvori fastsættes de foranstaltninger, som medlemsstaterne skal træffe for at beskytte forbrugerne.

Ved sin dom **præciserer Domstolen, at artikel 37, stk. 1, litra i) og n) ², og artikel 37, stk. 4, litra d) ³, i direktiv 2009/72 samt bilag I til dette direktiv ikke er til hinder for, at en medlemsstat tillægger den nationale regulerende myndighed beføjelser til at pålægge elektricitetsvirksomheder at tilbagebetale deres endelige kunder et beløb svarende til det vederlag, som disse har betalt som »administrative driftsomkostninger« i medfør af et kontraktvilkår, som denne myndighed anser for ulovligt.** Dette gælder også, når påbuddet om tilbagebetaling ikke støttes på kvaliteten af den tjenesteydelse, som disse selskaber har leveret, men på en tilsidesættelse af forpligtelserne til prisgennemsigtighed.

Domstolens bemærkninger

Domstolen fremhæver indledningsvis, at direktiv 2009/72 med henblik på at forfølge formålene med dette direktiv

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13.7.2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT 2009, L 211, s. 55).

² Disse bestemmelser vedrører henholdsvis de regulerende myndigheds opgaver med hensyn til overholdelsen af forpligtelserne til prisgennemsigtighed og forbrugerbeskyttelse.

³ I henhold til denne bestemmelse har de regulerende myndigheder beføjelse til pålægge elektricitetsvirksomheder, der ikke opfylder deres forpligtelser i henhold til direktiv 2009/72 eller juridisk bindende afgørelser truffet af den regulerende myndighed, sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, eller at foreslå, at en kompetent domstol pålægger sådanne sanktioner.

kræver, at medlemsstaterne tillægger de nationale regulerende myndigheder vide beføjelser inden for regulering af og tilsyn med elektricitetsmarkedet, bl.a. med henblik på sikring af forbrugerbeskyttelse.

Domstolen bemærker dernæst, at artikel 37 i direktiv 2009/72 med hensyn til den nationale regulerende myndigheds opgaver og beføjelser ikke omtaler beføjelsen til at pålægge elektricitetsvirksomhederne at tilbagebetale ethvert beløb, der er opkrævet som vederlag for et kontraktvilkår, der anses for ulovligt. Anvendelsen i artikel 37, stk. 4, i direktiv 2009/72 af udtrykket »den regulerende myndighed [skal] mindst have beføjelse til« indikerer imidlertid, at en sådan myndighed kan tillægges andre beføjelser end dem, der er udtrykkeligt nævnt i artikel 37, stk. 4, med henblik på at give den mulighed for at udføre de opgaver, som er omhandlet i direktivets artikel 37, stk. 1, 3 og 6.

Sikringen af overholdelsen af de gennemsigtighedsforpligtelser, som påhviler elektricitetsvirksomhederne, og forbrugerbeskyttelsen henhører desuden under de opgaver, der er omhandlet i nævnte direktivs artikel 37, stk. 1, 3 og 6.

Domstolen fastslår følgelig, at **en medlemsstat kan tillægge en sådan myndighed beføjelser til at pålægge operatørerne at tilbagebetale de beløb, som de har opkrævet i strid med kravene til forbrugerbeskyttelse**, herunder kravene med hensyn til forpligtelserne til gennemsigtighed og præcision ved fakturering.

En sådan fortolkning kan ikke drages i tvivl ved den omstændighed, at artikel 36 i direktiv 2009/72 i det væsentlige fastsætter, at den nationale regulerende myndighed træffer de nødvendige foranstaltninger »i tæt samråd med andre relevante nationale myndigheder, herunder konkurrencemyndigheder, når det er hensigtsmæssigt, og uden at det berører disses kompetencer«, eller at direktivets artikel 37, stk. 1, litra n), indeholder udtrykket »sammen med andre relevante myndigheder«.

Det fremgår nemlig ikke af disse bestemmelser, at kun en af disse andre nationale myndigheder i et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede kan pålægge tilbagebetaling af beløb, som elektricitetsvirksomhederne uberettiget har opkrævet fra de endelige kunder. Tværtimod indebærer ordlyden »når det er hensigtsmæssigt«, at et sådant samråd alene er nødvendigt, når den foranstaltning, der påtænkes vedtaget, kan have betydning for andre kompetente myndigheder.

Endelig præciserer Domstolen, at for så vidt som forbrugerbeskyttelsen og overholdelsen af gennemsigtighedsforpligtelserne henhører under de opgaver, som er omhandlet i artikel 37 i direktiv 2009/72, er den præcise grund til, at det for at opfylde en af disse opgaver pålægges en elektricitetsvirksomhed at indrømme kunderne tilbagebetaling, uden betydning.

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retstvist. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse. Denne afgørelse er på tilsvarende måde bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎(+352) 4303 3127

Følg Domstolen online!

